

דעם רבינ'ס אעשיות

ספורי מעשיות משנים קדמוניות
מרבנו הקדוש רבי נתמן מברסלב זיע"א

המעשה עם הבחינות
בלשון הקודש - ואידיש

מעשה א'
מאבידת בת מלך (2)
גליון 44

שלום ילדים יקרים!

ה'שני' למלכות' הולך לחפש את ה'בת מלך',
שנים ארכות הוא מחפש, וכוסף, רוצה ומתגעגע,
להביא את ה'בת מלך' אל ה'מלך'. רבנו ז"ל כבר
ספר בתחלת הספור: **"שבסוף מצאה!"** - ובכל
זאת הוא מספר באריכות: **"שהיה מבקשה זמן
מרבה"**, והחזיק ברצון וכסופים למרות כל
הקשיים!"

הצדיקים מלמדים אותנו: שהשם יתברך רוצה
את הלב, כמו שכתוב בזהר הקדוש: **"רחמנא לבא
בעי!"** - כל רצון קדוש, יקר וחשוב מאד בשמים,
אפילו שבסוף זה נראה שלא יצא מזה כלום, כמו
למשל: ילד שרוצה ללמוד משניות בעל-פה, ולא
מצליח, או להתפלל בכונה, ולא הולך לו, בסוף
הוא מתפזר ושוכח וכו'.. וכל פעם הוא רוצה שוב
ומתחיל, ושוב נופל. עצם הרצון ללמוד ולהתפלל,
זה קדוש מאד, וחשוב מאד אצל השם יתברך, כי
אצל השם יתברך יקר מאד כל רצון טוב וכל
געגוע, אפילו קטן, לעשות רצונו יתברך,

רבנו ז"ל הפליג מאד בחשיבות הרצון
והכסופים לדבר טוב, ואמר: **"רצון - זה עקר
שהכל תלוי בו"**, הרצונות הקטנים והטהורים
שלנו, זה לא איזה מעלה או מדה טובה, זה העקר!
ואין שום רצון טוב נאבד, הפל נזכר ונרשם בשמים
לטוב,

ידוע המעשה שספרו פעם להרב מחמעלניק
מחתנו של רבנו: "שהרב מוואלטשיסק, שגם הוא

היה מחתנו של רבנו, כבר מתגעגע ארבעים שנה
שיזכה לבוא ולהיות בארץ ישראל!" - ואמר הרב
מחמעלניק: "מה כל הרעש והגעגועים ארבעים
שנה לבוא לארץ ישראל, לוקחים מעות ונוסעים!"
(הכונה: שאין צורך להתגעגע אלא לעשות למעשה, לקחת
כסף ולארוז חפציו ולנסע).

כשספרו זאת לרבנו, ענה ואמר: **"הרב
מוואלטשיסק שיש לו געגועים לארץ ישראל,
זכה לבסוף להיות בארץ ישראל!"** - והרב
מחמעלניק שאמר: 'שלוקחים מעות ונוסעים', לא
יהיה בארץ ישראל!"

וכך הנה: שאחר-כך עלה הרב מוואלטשיסק
עם כל בני-ביתו לארץ ישראל, ודר שם כמה שנים.
והרב מחמעלניק לא זכה.

מלמדנו רבנו התחזקות עצומה: לרצות! זה
תמיד אפשרי, גם אם למעשה נראה שאין לי סכוי!
- אבל להחזיק ברצון הטוב ולא להתיאש, זה תמיד
בבחינה שלנו, זה לא קשור לשום דבר בחוץ, רק
להאמונה והתמימות שבתוך לבנו. וזה עקר
התפלה: להוציא רצונותינו וכסופינו בפה: "השם!
אני רוצה להיות איש כשר! אני רוצה ללמוד
תורה!" - זה עקר ההתבודדות, לספר להשם
יתברך את רצונותינו האמתיים: "רבנו של עולם!
אני רוצה להיות טוב! לשמח את הורי ולכבדם!
וכו'. כל אחד כפי מה שבלבו.

יהי רצון שנתמיד בדרך קדושה זו, אמן.

ספורי מעשיות משנים קדמוניות - מעשה א' - מאבדת בת מלך שספרה רבנו נחמן מברסלב זיע"א

וקרא מה שכתוב שם כל קבלתה וצעקתה, כנ"ל, ושכעת איננה שם במבצר הנ"ל, כי אם שיבקש הר של זהב ומבצר של מרגליות, שם תמצאני.

והשאיר את המשרת והניחו, והלך לבדו לבקשה.

והלך כמה שנים לבקשה, וישב עצמו, שבודאי בישוב לא נמצא הר של זהב ומבצר של מרגליות, כי הוא בקי במפת העולם (שקורין לאנד קארט) ועל כן אלה אל המדבריות. והלך לבקשה במדבריות כמה וכמה שנים.

אחר-כך ראה אדם גדול מאד, שאינו (גדר) אנושי כלל שיהיה אדם גדול כל-כך. ונשא אילן גדול, שבישוב אינו נמצא אילן גדול כזה, ואותו האיש שאל אותו: מי אתה? ואמר לו: אני אדם.

ותמה ואמר, שזה כל-כך זמן שאני בהמדבר, ולא ראיתי מעולם בכאן אדם. וספר לו כל המעשה הנ"ל ושהוא מבקש הר של זהב ומבצר של מרגליות.

אמר לו: בודאי אינו בנמצא כלל, ודחה אותו ואמר לו, ששיאו את דעתו בדבר שטות, כי בודאי אינו נמצא כלל. והתחיל לבכות מאד (הינו השני למלכות בכה מאד

ואמר), כי בודאי בהכרח הוא נמצא באיזה מקום,

והוא דחה אותו (הינו האדם המשנה שפגע דחה אותו בדבריו ואמר) כי בודאי דבר שטות אמרו לפניו. והוא אמר (הינו השני למלכות), שבודאי יש.

אמר לו (האדם המשנה להשני למלכות): לדעתי היא שטות, אף מחמת שאתה מתעקש, הנה אני ממנה על כל החיות, אעשה למענך ואקרא לכל החיות, כי הם רצים את כל העולם, אולי תדע אחת מהם מהר ומבצר, כנ"ל, וקרא

ביום האחרון היה הולך לשם וראה מעין הולך והמראה - אדם והריח - של יין. ושאל את המשרת: הראית שזה מעין, וראוי שיהיה בו מים והמראה - אדמומית והריח - של יין? והלך וטעם מהמעין. ונפל וישן מיד כמה שנים עד שבעים שנה,

והיו הולכין חילות רבות עם השיף להם, מה שנוסע אחריהם (שקורין אופאזין) והמשרת הטמין עצמו מחמת החילות. אחר-כך הלכה מרכבה ועגלות צב, ושם ישבה הבת מלך. ועמדה שם אצלו, וירדה וישבה אצלו והכירה אותו. והיתה מנערת אותו מאד, ולא ננער.

והתחילה לקבל עליו אשר כמה וכמה יגיעות וטרחות גדולות מאד שהיו לו זה כמה וכמה שנים כדי להוציא אותי, ובשביל אותו היום שהיה יכול להוציאני ואבדו,

והיתה בוכה מאד על זה, כי יש רחמנות גדול עליו ועלי, שכל-כך זמן שאני כאן, ואיני יכול לצאת.

אחר-כך לקחה פאטשיילע מעל ראשה וכתבה עליו בדמעות שלה והניחה אצלו ועמדה וישבה במרכבתה, ונסעה משם.

אחר-כך הקיץ ושאל את המשרת: היכן אני בעולם? וספר לו כל המעשה, ושחילות רבות הלכו שם, ושהיתה כאן מרכבה הנ"ל, ושהיתה בוכה עליו והיתה צועקת שיש רחמנות עליו ועליה, כנ"ל.

בתוך כך הציץ וראה, שהפאטשיילע מנחת אצלו. ושאל: מאין זה? והשיב לו, שהיא כתבה עליו בהדמעות. ולקחה והרים אותה כנגד השמש, והתחיל לראות האותיות,

את כלם מקטן ועד גדול כל מיני החיות ושאל אותם, וכלם השיבו, שלא ראו.

ואמר לו: ראה ששטות ספרו לפניך; אם תשמע, שוב לאחוריה, כי בודאי לא תמצא, כי איננו בעולם. והוא הפציר מאד ואמר, שבהכרח הוא בנמצא בודאי.

אמר לו (האדם המשנה להשני למלכות): הנה במדבר נמצא שם אחי, והוא ממנה על כל העופות, ואולי יודעים הם מחמת שהם פורחים באויר בגבוה, אולי ראו הר ומבצר הנ"ל, ותלך אליו ותאמר לו, שאני שלחתי אותך אליו.

והלך כמה וכמה שנים לבקשו. ומצא שוב אדם גדול מאד, כנ"ל, ונשא גם-כן אילן גדול, כנ"ל. ושאל אותו גם-כן כנ"ל, והשיב לו כל המעשה ושאלו שאלו. והוא דחה אותו גם-כן, כי בודאי אינו בנמצא. והוא הפציר אותו גם-כן.

ואמר לו (האדם הזה להשני למלכות): הנה אני ממנה על כל העופות; אקרא אותם, אולי יודעים הם. וקרא כל העופות ושאל את כלם מקטן ועד גדול, והשיבו, שאינם יודעים מהר ומבצר הנ"ל. אמר לו: הלא אתה רואה שבודאי איננו בעולם, אם תשמע לי, שוב לאחוריה, כי בודאי איננו. והוא (השני למלכות) הפציר אותו ואמר, שבודאי ישנו בעולם.

אמר לו (האדם הב' הזה להשני למלכות): להלן במדבר נמצא שם אחי, שממנה על כל הרוחות, והם רצים כל העולם, אולי יודעים הם.

והלך כמה וכמה שנים לבקש ומצא אדם גדול גם-כן, כנ"ל, ונשא גם-כן אילן גדול, כנ"ל. ושאל אותו גם-כן, כנ"ל, והשיב לו כל המעשה, כנ"ל, ודחה אותו גם-כן. והוא הפציר אותו גם-כן.

ואמר לו (האדם השלישי הזה להשני למלכות): שלמענו יקרא שיבואו כל הרוחות וישאל אותם. וקרא אותם, ובאו כל הרוחות, ושאל את כלם, ולא ידעו שום אחד מהם מהר ומבצר הנ"ל.

ואמר לו (האדם השלישי להשני למלכות): הלא אתה רואה ששטות ספרו לפניך. והתחיל לבכות מאד. ואמר: אני יודע שישנו בודאי.

בתוך כך ראה שבא עוד רוח אחד. וכעס עליו הממנה הנ"ל: מדוע נתאחרת לבוא? הלא גזרתי, שיבואו כל הרוחות, ולמה לא באת עמכם? השיב לו, שנתעכבתי מחמת שהייתי צריכה לשאת בת מלכה אל הר של זהב ומבצר של מרגליות. ושמוח מאד.

ושאל הממנה את הרוח: מה יקר שם (הינו איזה דברים הם שם ביקר ובחשיבות), ואמר לו, שכל הדברים הם שם ביקר גדול.

ואמר הממנה על הרוחות להשני למלכות: באשר שזה זמן גדול כל-כך שאתה מבקשה וכמה יגיעות שהיו לך, ואולי יהיה לך עתה מניעה מחמת ממון, על כן אני נותן לך כלי, כשתושיט ידך לתוכה תקבל משם מעות.

וגזר על הרוח הנ"ל, שיוליך אותו לשם. ובא הרוח סערה ונשא אותו לשם, והביא אותו אל שער, והיו עומדים שם חילות, שלא הניחו לכנס אל העיר. והושיט ידו אל הכלי, ולקח מעות, ושחד אותם, ונכנס לתוך העיר. והיתה עיר נאה.

והלך אל גביר ושכר לו מזונות, כי צריכה לשהות שם, כי צריכה לשום שכל וחקמה להוציאה. ואיך שהוציאה לא ספר; ובסוף הוציאה.

(ועין בהקדמה ותראה רמזים נפלאים על מעשה הזאת).

ספורי מעשיות משנים קדמוניות - מעשה א - די פארלוירענע בת-מלך - דערציילט דורך רבינו נחמן מברסלב זיע"א איבערגעארבעט דורך "מכון שנים קדמוניות" - לויטן היינטיגן אידיש - אן צו פארענדערן דעם רבי'נס לשון / פונקטליך איבערגעקוקט פונעם ערשטן דרוק שנת תקע"ו פון רבי נתן זיע"א, און פונעם צווייטן דרוק שנת תר"י פון זיין תלמיד רבי נחמן מטולטשין ז"ל / די איינגערינגעלע ווערטער (זענען ערקלערונגען פון רבי נתן זיע"א / די איינגעקעסטעלע ווערטער [זענען ערקלערונגען פונעם 'ספורי מעשיות' בלשון-הקודש, אדער אייגענע ערקלערונגען [פאר באמערקונגען: 7631800@gmail.com]

פּרָק ג - דָאס קוואל וויין / שְׁלֹאפֿט זיבעציג יאהר / דָאס פּאַטֿשיילע

[אות א] דעם אונטערשטן טאג איז ער אהינגעגאנגען! - האט ער געזעהן א 'קוואל' גיין! און די 'מראה' [אויסקוק] פון דעם 'קוואל', איז געווען 'רויט'! און דער 'ריח' איז געווען פון 'וויין'! האט ער געפרעגט דעם 'משרת': "האסטו געזעהן: [אז] דאס איז א 'קוואל' (קער [עס באלאנגט] צו זיין אין אים 'וואסער')! - און די 'מראה' איז 'רויט'! און דער 'ריח' איז פון 'וויין'!?"

און איז געגאנגען, און האט עפעס פארזוכט פון דעם 'קוואל'! - איז ער תיבה אנדערגעפאלן! און האט געשלאפן כמה שנים [אסאך יאהרן], זיבעציג יאהר!

זענען געגאנגען אסאך 'היילות' [מיליטער], מיט די 'אויבאזן' [גרופע] וואס גייען זיי נאך! - און דער 'משרת' האט זיך באהאלטן פאר די 'היילות'! - נאכדעם איז געגאנגען א 'קארעטע' [פארמאכטע וואגן]! און דארט איז געזעסן די 'בת-מלך'!

האט זי [די 'בת-מלך'] זיך געשטעלט נעבן אים! און איז אראפגעגאנגען! און האט זיך געזעצט נעבן אים! - און [זי] האט אים דערקענט! און האט אים זייער געוועקט! - ער האט זיך אפער נישט געקענט דערוועקן!

האט זי אנגעהויבן צו 'קלאגן' אויף אים: "באשר [אז] אזויפיל און אזויפיל יגיעות און טרהות [פלאג און הארעוואנגען], אזויפיל יאהרן וואס דו מוטשעסט דיה, און הארעוועסט אזוי לאנג, פדי אז דו זאלסט מיך ארויסנעמען! - און פון איין טאג וועגן, וואס דו האסט געקענט מיך ארויסנעמען, האסטו נאר אנגעווארן [דערלייגט]!"

און זי האט זייער געוויינט! - זי האט געזאגט: "עס איז א גרויס רחמנות, אויף דיר און אויף מיר! [אז ס'איז שוין] אזוי א [אז] לאנגע צייט וואס איך בין דא, און [איך] קען נישט ארויס "וכו"!

דערנאך האט זי גענומען א 'פאטשיילע' [טיכל] פון דעם קאפ! - און האט אויף איר אנגעשריבן מיט

אירע טרערן! - און האט [אז] אנדערגעלייגט נעבן אים! - און איז אויפגעשטאנען, און האט זיך אריינגעזעצט אין דער 'קארעטע', און איז אוועקגעפארן!

[אות ב] דערנאך האט ער זיך אויפגעכאפט [פון זיין שלאף]! - און האט געפרעגט דעם 'משרת': "וואו בין איך אין דער וועלט"?! - האט ער אים דערציילט די גאנצע מעשה! - און [אז] אזוי אסאך 'היילות' [מיליטער] זענען דורכגעגאנגען! - און אז עס איז דא געווען די 'קארעטע' [מיטן 'בת-מלך']! - און אז זי האט געוויינט איבער [אויף] אים, און זי האט געשריגן: "עס איז א גרויס רחמנות, אויף דיר און אויף מיר" וכו', פנ"ל [ווי אויבנדערמאנט]!

דערווייל! האט ער א בליק געטאן! האט ער דערזעהן: " [אז] די 'פאטשיילע' ליגט נעבן אים!" - האט ער געפרעגט: "פון וואנען איז דאס"?! - האט ער אים געענטפערט: "זי האט עס איבערגעלאזט, און האט אויף איר אנגעשריבן מיט אירע טרערן!"

האט ער גענומען די 'פאטשיילע', און האט זי אויפגעהויבן אקעגן דער זון! - האט ער אנגעהויבן צו זעהן די אותיות! - האט ער איבערגעלייגט וואס דארט איז געשטאנען, איר 'קלאגן' און איר 'געשריי', פנ"ל [ווי אויבנדערמאנט]! - און (דארט איז געשטאנען געשריבן): "אז היינט [נעצט] איז זי שוין נישט אין דעם 'שלאס' (וואס אויבן איז געשטאנען)! נאר ער זאל זוכן: א 'גילדענעם בארג', מיט א 'פערלנעם שלאס' [פּעסטינג פון 'פערל'] - דארט וועסטו מיך געפונען!"

פּרָק ד - דָאס 'גילדענע בארג' מיטן 'פערלנעם שלאס' / די מאדנע מענטשן / ס'איז בּוּדָאִי יָא דא

[אות א] האט ער איבערגעלאזט דעם 'משרת'! און איז שוין אליין געגאנגען זי זוכן! - און איז געגאנגען, און האט זי געזוכט כמה שנים [אסאך יאהרן]!

האט ער זיך מיישב געווען: "אז אין 'ישוב', געפינט זיך בּוּדָאִי [זיכער] נישט, קיין 'גילדענער בארג' און

א 'פּעֶרלֵנער שְׂלֵאס' [פּעֶרלֵנער פּוֹן פֿעֶרל]! - וואָרן ער איז געווען געניט [באַקאַנט] אין די 'קרויניקעס' (לאַנד-קארד; מאַפּע) - ערליכן [דעריבער] וועל איך גיין אין 'מדבריות', דארטן זוכן! - איז ער גענאָנגען זי [איר] זוכן אין 'מדבריות', פֿמָה וּפֿמָה שָׁנים [אַסאַד יאַהרן]!

[אות ג] דערנאך האט ער דערזעהן: זייער א גרויסן-מענטש, וואס די 'גרויס' איז געווען נישט-מענטשליך! - און [גענער] האט געטראגן א גרויסן-בוים, וואס אין 'ישוב' געפינט זיך נישט אזוי א [איר] גרויסער-בוים!

און דער [דאזיגער] 'מענטש' האט אים געפרעגט: "ווער ביזטו?! - האט ער אים געענטפערט: "איך בין א 'מענטש"! - האט זיך דער גרויסער-מענטש פארוואונדערט, און האט געזאגט: "איך בין שוין אזוי א [איר] לאנגע צייט אין דער 'מדבר', האב איך קיינמאל דא נישט געזעהן קיין 'מענטש'!"

האט ער אים דערציילט די גאנצע מעשה, פנ"ל [ווי אויבנדערמאנט]! און אז ער זוכט: א גילדענעם בארג, און א 'פּעֶרלֵנעם שְׂלֵאס'!

האט ער אים געענטפערט: "עס איז בודאי [זיכער] נישט פארהאנדן! - און האט אים מדהה געווען [אפגעשטופט]! און האט אים געזאגט: "מען האט דיר איינגערעדט א נארישקייט, ווארן עס געפונט זיך בודאי נישט! - האט ער זייער אנגעהויבן צו וויינען (היינו: דער 'שני-למלכות' האט זייער געוויינט, און האט געזאגט): "עס געפונט זיך בודאי יא, עס מוז זיך ערגעץ געפונען!"

און ער האט אים מדהה געווען [אפגעשטופט], (היינו: דער 'זוילדער-מענטש' האט אים מדהה געווען, און האט אים געזאגט): "מען האט דיר א נארישקייט איינגערעדט! - און ער האט געזאגט (דער 'שני-למלכות'): "עס איז בודאי פארהאנדן ערגעץ!"

האט ער אים געזאגט (דער 'זוילדער-מענטש' צום 'שני-למלכות'): "נאך מיין דעה נאך [לויט ווי איך האלט], איז דאס א נארישקייט! - נאר ווייל דו שפארסט [עקשנס'ט] זיך, בכך [דעריבער, ווייל] איך בין א 'ממונה' [אויפגעהער] איבער אלע 'חיות', וועל איך דיר צוליב טאן, און וועל צום אויפרופן [צונויפרופן] אלע 'חיות'! - [ווייל] זיי לויפן אויס [ארום] נאר די וועלט -

[איר] טאמער וועט וויסן איינע פון זיי, פון דעם 'בארג' מיט דעם 'שלאס' הנ"ל" [וואס אויבנדערמאנט]! האט ער צום אויפגערופן [צונויפגערופן] אלע 'חיות', פון קליין ביז גרויס! און האט זיי געפרעגט! - האבן זיי אלע געענטפערט: "זיי האבן נישט געזעהן!"

האט ער אים געזאגט: "זעהסטו! מען האט דיר א נארישקייט איינגערעדט! אז דו ווילסט מיך פאלגן, קער דיך אום [צוריק], ווארן דו וועסט בודאי [זיכער] נישט געפונען, ווארן עס איז נישט דא אויף דער וועלט! - און דער 'שני-למלכות', האט זיך זייער געשפארט [גע'עקשנס'ט], און האט געזאגט: "עס מוז בודאי יא זיין!"

האט ער אים געזאגט (דער 'זוילדער-מענטש' צום 'שני-למלכות'): "איך האב א 'ברודער' אין דער 'מדבר', און ער איז א 'ממונה' [אויפגעהער] איבער אלע 'עופות'! - [איר] טאמער ווייסן זיי [די עופות], מחמת [ווייל] זיי פליען הויך אין דעם 'אויך', טאמער האבן זיי געזעהן דעם 'בארג' מיט דעם 'שלאס'! - זאלסטו גיין צו אים, און זאלסט אים זאגן: אז איך האב דיך געשיקט צו אים!"

[אות ג] איז ער גענאָנגען פֿמָה וּפֿמָה שָׁנים [אַסאַד יאַהרן] אים זוכן! - האט ער ווידער געפונען זייער א גרויסן-מענטש, פנ"ל [ווי אויבנדערמאנט]! - און [גענער] האט אויך געטראגן א גרויסן-בוים! - און [גענער] האט אים אויך אזוי געפרעגט ווי דער 'ערשטער'! - האט ער אים געענטפערט די גאנצע מעשה, און אז דער 'ברודער' האט אים געשיקט צו אים!

און ער האט אים אויך מדהה געווען [אפגעשטופט]: "באשר [אז] עס געפונט זיך בודאי נישט! - און דער 'שני-למלכות', האט אים אויך זייער מפציר געווען [איינגעבעטן]: "עס איז בודאי יא דא!"

האט ער אים געזאגט: "איך בין א 'ממונה' איבער אלע 'עופות', וועל איך זיי רופן, טאמער ווייסן זיי!" - האט ער צום אויפגערופן [צונויפגערופן] אלע 'עופות', און האט אלע געפרעגט, פון קליין ביז גרויס! - האבן זיי אים געענטפערט: "זיי ווייסן נישט פון דעם 'בארג' מיט דעם 'שלאס'!"

האט ער אים געזאגט: "זעהסטו! עס איז בודאי נישט דא אויף דער וועלט! - אזדו ווילסט מיך

פאלגן, קער דיר אום [צוריק], ווארן עס איז בודאי
נישט דא! - און ער (דער 'שני-למכות'), האט זיך
זייער געשפארט, און האט געזאגט: "עס איז
בודאי יא דא אויף דער וועלט!"

האט ער אים געזאגט: "ווייטער אין דער 'מדבר',
געפינט זיך דארט מיין 'ברודער', ער איז א
'ממונה' [אויפזעהער] איבער אלע 'ווינטן' און זיי
לויפן אויס גאר די וועלט! - [איז] טאמער ווייסן
זיי" [די ווינטן]!

[אות ד] איז ער געגאנגען כמה וכמה שנים [אסאך
יאהרן, אים] זוכן! - האט ער ווידער געפונען א
'גרויסן-מענטש', פנ"ל [ווי אויבנדערמאנט]! - און
[גענער] האט אויך געטראגן א 'גרויסן-בוים'! - און
האט אים אויך געפרעגט פנ"ל [ווי אויבנדערמאנט]! -
האט ער אים אויך געענטפערט די גאנצע מעשה
פנ"ל [ווי אויבנדערמאנט]! - האט אים דער [דאזיגער]
'מענטש' אויך מדהה געווען [אפגעשטופט]! - און
דער 'שני-למכות', האט אים זייער געבעטן!

האט ער אים געזאגט: " [אז] ער וועט אים צוליב
טאן, און וועט פון זיינעטוועגן, צום אויפרופן
[צוגיפירן] אלע 'ווינטן', און וועט זיי פרעגן! - האט
ער זיי גערופן! - זענען געקומען אלע 'ווינטן'! -
האט ער אלע געפרעגט! - האבן זיי קיינער נישט
געוואוסט, פון דעם 'פארג' מיט דעם 'שלאס'!

האט ער אים געזאגט (דער 'מענטש' צום 'שני-
למכות'): "זעהסטו! אז מען האט דיר א
נארישקייט דערציילט!" - האט אנגעהויבן דער
'שני-למכות', זייער צו וויינען, און האט
געזאגט: "איך ווייס, עס איז בודאי [זיכער] יא דא!"

**פרק ה - דאס ווינט טראגט אפ די 'בת-
מלך' / ער גייט אריין אין שטאט /
צום סוף האט ער איר ארויסגענומען**

[אות א] דער ווייל האט ער געזעהן: "אז עס איז
אנגעקומען נאך איין 'ווינט'!" - האט זיך דער
'ממונה' אויף אים געבייזערט: "וואס האסטו זיך
אזוי פארשפעיטעט צו קומען! איך האב דאך
גוזר געווען, אז עס זאלן קומען אלע 'ווינטן',
פארוואס ביזטו נישט געקומען מיט זיי"!

האט ער אים געענטפערט: "איך האב מיך
פארזימט, מחמת [ווייל] איך האב פאדארפט
אפטראגן א 'בת-מלך', צו א 'נילדענעם פארג',
מיט א 'פערלנעם שלאס'!" - האט ער זיך זייער
דערפרייט (היינו: דער 'שני-למכות') האט זיך זייער
דערפרייט, וואס ער האט שוין זוכה געווען צו הערן, דאס
וואס ער וויל!

האט געפרעגט דער 'ממונה' איבער 'ווינטן', [פון]
דעם 'ווינט': "וואס איז דארטן טייער?"! - האט
ער אים געזאגט: "דארט איז אלדינג [אלעס] טייער!"

האט זיך אנגערופן דער 'ממונה' איבער 'ווינטן',
און האט געזאגט צום 'שני-למכות': "פאשר
[וויבאלד] אזוי א [אז] לאנגע צייט וואס די זוכסט זי
[איר], און וויפיל 'ניעות' [פלאג] די האסט געהאט! -
בין [דעריבער]! טאמער וועסטו היינט [יעצט] האבן א
'מניעה' מחמת [צוריקהאלט צוליב] 'געלט' - על-פן
[דעריבער] וועל איך דיר געבן א 'פלי', אז ווען די
וועסט אריינטאן די 'האנט', וועסטו פון דארט
ארויסנעמען 'געלט'!"

און האט געהייסן דעם 'ווינט': "אז ער זאל אים
טראגן אהין!"

[אות ב] איז געקומען דער 'שטורעם-ווינט', און
האט אים אהינגעטראגן! און האט אים געבראכט
[געברענגט] צום טייער! - זענען דארט געשטאנען
'היילות' [זעלנער וואס באוואכן], און האבן אים נישט
געלאזט אין 'שטאט' אריין [אריינגיין]! - האט ער
אריינגעטאן די 'האנט' אין דער 'פלי', און האט
ארויסגענומען 'געלט', און האט זיי משהד
געווען! - און איז אריינגעגאנגען אין 'שטאט'
אריין! - עס איז געווען א שיינע 'שטאט'!

און ער איז געגאנגען צו א 'גביר', און האט זיך
אנגעדינגען 'קעסט' [ער זאל אים שפייזן]! - ווארן מען
פאדארף זיך דארטן פארזימען! ווארן מען מוז
זעהן מיט 'חכמה' און 'שכל', מען זאל זי
ארויסנעמען! - (און וויאזוי ער האט זי ארויסגענומען,
האט ער [רבינו ז"ל] נישט דערציילט!) - צום סוף האט
ער זי [איר] ארויסגענומען! אמן סלה!

[צו פארשטיין אביסל די וואונדערליכע 'מוסר-השכל', און די
מורא'דיגע התסקנות, פון די מעשה, און אויף וואס דאס איז מרמז -
זעה אין די 'הקדמה' בלשון-הקודש צום הייליגן ספר 'ספורי-מעשיות']

שם _____
 טלפון _____
 עיר _____

דעם רבינ'ס מעשיות

מבחן בסיפורי מעשיות

מעשה א' - מאבידת בת מלך (2)

ט. מה אמר האדם הגדול שהוא ממונה על החיות האם נמצא הר של זהב ומבצר של מרגליות?

- בוודאי נמצא
- בוודאי אינו נמצא והוא דבר שטות
- אולי נמצא

י. מה עשה השני למלכות?

- התייאש עצמו מלחפש עוד
- התחיל לבכות ואמר שבוודאי בהכרח הוא נמצא באיזה מקום
- התחיל לבכות על שבוודאי אינו נמצא

יא. מה השיבו כל החיות כשהאדם הגדול קרא לכל החיות?

- שראו את ההר של זהב ומבצר של מרגליות
- שלא ראו את ההר של זהב ומבצר של מרגליות
- שאינם יודעים מהר של זהב ומבצר של מרגליות

יב. מה אמר האדם הגדול שהוא ממונה על העופות האם נמצא הר של זהב ומבצר של מרגליות?

- בוודאי נמצא
- בוודאי אינו נמצא והוא דבר שטות
- אולי נמצא

יג. מה השיבו כל העופות כשהאדם הגדול קרא לכל העופות?

- שראו את ההר של זהב ומבצר של מרגליות
- שלא ראו את ההר של זהב ומבצר של מרגליות
- שאינם יודעים מהר של זהב ומבצר של מרגליות

יד. מה אמר האדם הגדול שהוא ממונה על הרוחות האם נמצא הר של זהב ומבצר של מרגליות?

- בוודאי נמצא
- בוודאי אינו נמצא והוא דבר שטות
- אולי נמצא

טו. מה אמר הרוח שאיחר לבוא לממונה למה התעכב לבוא?

- כי היה צריך לשאת מלך אל הר זהב ומבצר של מרגליות
- כי היה צריך לשאת אבנים טובות ומרגליות אל הר של זהב
- כי היה צריך לשאת בת מלכה אל הר של זהב ומבצר של מרגליות

א. מה עשה השני למלכות ביום האחרון של השנה?

- טעם מהמעין של היין
- טעם מהתפוחים
- טעם מהמעין של מים

ב. כמה שנים ישן השני למלכות?

- שנה תמימה
- חמישים שנה
- שבעים שנה

ג. האם השני למלכות התעורר מהשינה כשהבת מלך היתה מנערת אותו?

- כן
- לא

התעורר אחר כמה פעמים שהיתה מנערת אותו?

ד. למה בכתה הבת מלך?

- כי יש רחמנות גדול עליה
- כי יש רחמנות גדול עליו
- שתי התשובות נכונות

ה. עם מה כתבה הבת מלך על המטפחת לשני למלכות?

- עם דיו וקולמוס
- עם דמעותיה
- עם נוצה של תרנגולת

ו. מה אמר השני למלכות כשהקיץ משנתו?

- למה טעמתי מהיין
- למה ישנתי זמן רב
- היכן אני בעולם

ז. איך הצליח השני למלכות לראות מה שכתבה הבת מלך על המטפחת?

- הרים אותה נגד הלבנה
- הרים אותה נגד השמש
- הרים אותה נגד הנר

ח. מה היה כתוב על המטפחת?

- כל קבלתה וצעקתה וכעת היא נמצאת במבצר הנ"ל
- כל קבלתה וצעקתה ותמצאני אצל הר של זהב ומבצר של מרגליות
- כל קבלתה וצעקתה וכעת היא נמצאת במדבריות

ובסוף הוציאה - בהצלחה גדולה

ספורי מעשיות שסיפר רבינו הקדוש הם קודש קדשים וכונתו ז"ל הייתה כדי לעורר אותנו משנתנו הרוחנית, וללמד אותנו דעת ודרך ישרה לעבודת השם יתברך בהתעוררות הלב, כמו שאמר רבינו: ש"ספורי מעשיות שלו מסוגלים לעורר מהשינה", ולמען דעת אשר בכל תיבה ותיבה מאלו המעשיות טמונים סודות התורה טמירים ונעלמים, כנשמע מפיו הקדוש בעצמו, ואפילו איש פשוט אשר יקרא אותם יכול להוציא לעצמו מוסר והתעוררות להשם יתברך

נאמען _____
 טעלפון _____
 שטאט _____

דעם רבינ'ס אעשיות

בחינה אויף סיפורי מעשיות די ערשטע מעשה פון די פארלירענע בת מלך (2)

- א. אז ס'איז זיכער נישט דא
- א. אז ס'איז דא, נאר ער ווייסט נישט אוואו
- י. וואס האט דער שני למלכות געטון?**
- ער האט זיך מייאש געווען פון זוכן
- ער האט געוויינט און געזאגט אז ס'איז בוודאי יא דא
- ער האט געוויינט ווייל ס'איז נישטא
- יא. וואס האבן די חיות געענטפערט?**
- אז זיי האבן געזען דעם בארג און דעם שלאס
- אז זיי האבן נישט געזען דעם בארג און דעם שלאס
- אז זיי ווייסן נישט פון דעם בארג און דעם שלאס
- יב. וואס האט געזאגט דער ממונה אויף די עופות ?**
- אז ער ווייסט וואו עס איז די גאלדענער בארג און פערלינעם שלאס
- אז ס'איז זיכער נישט דא
- אז ס'איז דא, נאר ער ווייסט נישט אוואו
- יג. וואס האבן די עופות געענטפערט?**
- אז זיי האבן געזען דעם בארג און דעם שלאס
- אז זיי האבן נישט געזען דעם בארג און דעם שלאס
- אז זיי ווייסן נישט פון דעם בארג און דעם שלאס
- יד. וואס האט געזאגט דער ממונה אויף די רוחות ?**
- אז ער ווייסט וואו עס איז די גאלדענער בארג און פערלינעם שלאס
- אז ס'איז זיכער נישט דא
- אז ס'איז דא, נאר ער ווייסט נישט אוואו
- טו. וואס האט געזאגט דער ווינט וואס האט געשפעטיגט צו קומען?**
- אז ער האט געדארפט טראגן א מלך צו א גאלדענעם בארג און א פערלינעם שלאס
- אז ער האט געדארפט טראגן דימאנטן צו א גאלדענעם בארג און א פערלינעם שלאס
- אז ער האט געדארפט טראגן א בת מלך צו א גאלדענעם בארג און א פערלינעם שלאס

- א. וואס האט ער געטון די לעצטע טאג?**
- פארזוכט פון די קוואל וויין
- געגעסן פון די עפל
- פארזוכט פון די קוואל וואסער
- ב. וויפיל צייט איז ער געשלאפן?**
- א גאצע יאר
- פופציג יאר
- זיבעציג יאר
- ג. האט ער זיך אויפגעוועקט ווען זי האט אים געוועקט?**
- יא, גלייך
- ניין
- נאך אפאר מאל וועקן
- ד. פארוואס האט זי געוויינט?**
- וויל ס'איז א גרויסע רחמנות אויף איר
- וויל ס'איז א גרויסע רחמנות אויף אים
- ביידע תשובות זענען ריכטיג
- ה. מיט וואס האט זי געשריבן?**
- מיט א פענע
- מיט אירע טרערן
- מיט א פעדער
- ו. וואס האט ער געזאגט ווען ער האט זיך אויפגעכאפט?**
- פארוואס האב איך געגעסן פון די עפל
- פארוואס בין איך געשלאפן אזויפיל צייט
- וואו בין איך אין דער וועלט
- ז. וויאזוי האט ער געליינט וואס ס'איז געשטאנען אין די פאשטיילע?**
- ער האט עס אויפגעהויבן א קעגן די לבנה
- ער האט עס אויפגעהויבן א קעגן דער זון
- ער האט עס אויפגעהויבן א קעגן א ליכט
- ח. וואס איז געשטאנען אין די פאשטיילע?**
- אירע קלאגן, און אז זי איז צוריק אין פאלאץ
- אירע קלאגן, און אז ער קען זי געפינען ביי א גאלדענעם בארג מיט א פערלינעם שלאס
- אירע קלאגן, און אז זי איז אין די מדבריות
- ט. וואס האט געזאגט דער ממונה אויף די חיות ?**
- אז ער ווייסט וואו עס איז די גאלדענער בארג און פערלינעם שלאס

און צום סוף האט ער זי ארויס גענומען - מיט פיל הצלחה

די סיפורי מעשיות וואס דער הייליגער רבי האט דערציילט זענען קודש קדשים, זיין כוונה איז געווען אונז צו אויפוועקן פון טיפן שלאף, אזוי ווי דער רבי האט געזאגט אז "די סיפורי מעשיות זענען מסוגל צו אויפוועקן פון שלאף.

דער הייליגער רבי האט געזאגט אז אין יעדע ווארט פון די הייליגע מעשיות זענען באהאלטן סודות התורה, און אפילו א פשוטער מענטש וואס וועט עס לערנען, קען ארויס נעמען פון דעם מוסר און התעוררות צו השם יתברך.